

rimeligt at give det sociale udvalg mulighed for at yde hjælpen som kommunehjælp med tilbagebetalingspligt. En hertil sigtende bestemmelse foreslås optaget i § 303, stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 angår tilfælde, hvor en person har modtaget kommunehjælp og derefter senere fået udbetalt en erstatning, et underholdsbidrag eller lignende, som vedrører det tidsrum og det trangstiftelse, for hvilket hjælpen er tilstået. Det må i sådanne tilfælde anses for rimeligt, at det sociale udvalg kan forlange, at pågældende tilbagebetaler den i det omhandlede tidsrum ydede hjælp, idet pågældende ellers ville opnå en urimelig fordel (dobbelts forsørgelse). Bestemmelsen må ses i sammenhæng med forslaget § 325, stk. 1, jfr. bemærkningen til denne paragraf. Hverken § 303, stk. 2, eller § 325, stk. 1, omfatter erstatninger, som ikke vedrører den pågældendes forsørgelse i et bestemt tidsrum, f. eks. invaliditetserstatninger.

ad ny § 304.

Da kommunehjælp efter nærværende forslag kun skal tilbagebetales i tilfælde, hvor særlige grunde taler for det, bør beslutningen træffes særskilt for hver af ægtefællerne. Bestemmelsen i 2. punktum om, at tilbagebetalingspligt i de i § 301, nr. 1, omhandlede tilfælde også indtræder for ægtefællen, hvis den omhandlede afdøede er blevet begået med dennes vidende og vilje, svarer til den hidtil gældende regel i § 305, stk. 2.

ad ny § 305.

En til stk. 1 svarende bestemmelse har hidtil kun været optaget i forsørgslovens § 307, stk. 3, men skønnes at burde komme til anvendelse i alle tilfælde, hvor det allerede ved hjælpens ydelse kan konstateres, at hjælpen vil medføre tilbagebetalingspligt.

Stk. 2 svarer til den hidtidige regel i § 307, stk. 8.

ad ny § 306.

§ 306 svarer til den nugældende § 301, stk. 1, der foreslås ændret på følgende punkter:

Efter § 301, stk. 1, er det en betingelse for, at erstatningskravet kan gøres gældende af det offentlige, at den trængende ikke derved kommer til at mangle det fornødne til eget underhold eller til opfyldelse af den ham i henhold til lov påhvilende forsørgelsespligt. Det er ministeriets opfattelse, at denne regel, hvorefter der kun sikres den trængende „det fornødne“, ikke levner ham tilstrækkelig mulighed for, efter at trangstiftelsen er ophørt, at konsolidere sin økonomi. Reglen foreslås derfor ændret således, at der sikres den trængende „det

rimelige“ til eget underhold eller til opfyldelse af forsørgelsespligt.

Man finder det derhos lidet rimeligt, at der kun er tillagt børnene og ikke den efterlevende ægtefælle nogen beskyttelse mod det offentliges erstatningskrav i dødsboet, og reglen i forsørgslovens § 301, stk. 1, 3. punktum, foreslås derfor ændret derhen, at det offentliges erstatningskrav i dødsboet kun kan gøres gældende, forsåvidt der ikke derved berøves personer, over for hvem afdøde havde forsørgelsespligt, det rimelige til deres underhold.

ad ny § 307.

§ 307 svarer til den nugældende § 301, stk. 2, 4 og 5.

Under hensyn til, at tilbagebetalingspligt efter forslaget kun skal indtræde i de tilfælde, hvor trangten kan tilskrives vedkommendes eget forhold, foreslås derhos en forlængelse fra 3 til 5 år af den i § 301, stk. 5, nævnte tidsfrist (forslagets § 307, stk. 2), inden for hvilken der kan pålægges bidrag til tilbagebetaling af kommunehjælp ydet med tilbagebetalingspligt.

ad ny § 308.

Bestemmelsen svarer til den nugældende § 301, stk. 3.

ad ny § 309.

Bestemmelsen svarer til de nugældende §§ 303 og 304.

ad ny § 310.

Stk. 1 svarer til den i den nugældende § 301, stk. 6, indeholdte regel med den ændring, at det sociale udvalgs adgang til at eftergive kommunehjælp efter ½ års forløb foreslås forlænget til 1 år, jfr. herved bemærkningerne til § 307.

Stk. 2 svarer til den nugældende § 301, stk. 7.

ad forsørgslovens § 311.

Ændringen er af redaktionel karakter.

ad forsørgslovens § 313.

Ændringen er af redaktionel karakter, jfr. den nye § 301, nr. 4.

ad forsørgslovens §§ 315, 316 og 323.

Ændringerne er af redaktionel karakter.

ad forsørgslovens § 325.

Bestemmelsen supplerer reglen i den nye § 303, stk. 2, om tilbagebetaling af kommunehjælp i tilfælde af dobbeltforsørgelse. Den nye § 325, stk. 1, omfatter i modsætning til § 303, stk. 2, også særhjælp, men kun hvor den opnåede ydelse er tillagt pågældende i henhold til den sociale lovgivning.